

Dos.nr. 3-155/21
2-20131103-02-3-26102021

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

20 iunie 2022

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători
Grefier

Grigore Dașchevici
Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc
Alin Andrieș

examinând, în ședință publică cauza în contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Sergiu Furdui împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea în parte a hotărârii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție,

c o n s t a t ă :

La 21 octombrie 2020, Sergiu Furdui, a înaintat la Curtea de Apel Chișinău acțiune, care ulterior la 06 aprilie 2021 și 21 februarie 2022, a fost completată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea în parte a hotărârii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, precum și încetare procedurii cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în privința lui Sergiu Furdui, în temeiul intervenirii demisiei.

În motivarea acțiunii, Sergiu Furdui, a relatat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, în partea contestată, nu corespunde cerințelor și exigențelor menționate la art. 31 Cod administrativ, sub aspectul că nu cuprinde motivarea, în partea ce îl vizează. Or, motivarea este un element esențial al unei hotărâri, obligativitatea fiind o garanție și o condiție a procesului echitabil, consfințit în art. 6 alin. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale.

Totodată, relatează reclamantul că, hotărârea contestată este contrară prevederilor stipulate la pct. 1.5. din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.612/29 din 20 decembrie 2018. Or, concursul s-a desfășurat, nefiind respectate principiile așa ca: competență și merit profesional-selectarea celor mai competenți

candidați în baza unor criterii clar definite și a unei proceduri unice de evaluare; imparțialitate-aplicarea în mod nediscriminatoriu a unor criterii unice de selecție.

Cu privire la competență și merit profesional, comunică reclamantul că, sunt relevante: Hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor nr. 1/1 din 31 ianuarie 2020 prin care, Sergiu Furdui, a fost evaluat cu calificativul excelent și Hotărârea Colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor nr. 17/04 din 21 februarie 2020 prin care ultimul a fost admis la concursul privind suplinirea funcției de judecător la Curtea Supremă de Justiție cu 80 de puncte. Întrucât, hotărârile menționate cuprind clar criteriile de evaluare și de selecție în baza unor proceduri unice indeplinite de Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor și, respectiv, de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor - organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii. Or, desconsiderarea vădită a rezultatelor obținute la evaluare și la selecție de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii, sfidează recomandările desprinse din concluzia finală a Comisiei de la Veneția expusă în Opinia din 14 octombrie 2019, conform căreia, decizia Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să fie publică și pe deplin motivate, și să rezulte automat în baza raportului comitetului de evaluare.

Relatează reclamantul că, interpretarea judiciar — doctrinară a normelor juridice care reglementează promovarea în instanța judecătorească ierarhic superioare, nu deține un drept discreționar la acest capitol, dar este obligat să emită actul administrativ individual solicitat reieșind din punctajul acumulat, care reprezintă criteriul de bază, alături de experiența profesională (30 ani stagiu de judecător). Or, astfel, în cazul în care sunt întrunite condițiile legale de vechime în funcție de judecător și de un punctaj mai mare în raport cu alți candidați, se impune emiterea actului administrativ individual solicitat.

Cu privire la imparțialitate, invocă reclamantul că, observă un tratament discriminatoriu, de vreme ce nu sunt aplicate criterii unice în raport cu alți participanți la concurs, în special față de cei cu media de concurs mai mică, astfel, nefiind motivată proporționalitatea, în sensul art. 29 Cod administrativ, la punctajul oferit de membrii Consiliului Superior al Magistraturii și, respectiv, la votul aplica contra.

În acest context, comunică reclamantul că, votul contra a fost precedat de punctajul oferit: 2; 3; 5 și 10, care este vădit disproporționat în raport cu punctajul oferit de ceilalți membri ai Consiliului Superior al Magistraturii: 15; 15, 20; 20; 20 și 20 și, respectiv, cel final, precum și în raport cu aprecierile de evaluare și de selecție efectuate de organele specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin urmare, invocă reclamantul că, astfel, există semne de întrebare cu privire la punctajul minim din 20 de puncte, de vreme ce nu sunt motivate prin raportare la criteriile stabilite de lege, în hotărâre fiind preluate doar în abstract texte din lege. Or, rezultatele de la evaluare și de la selecție, de rând cu cele obținute de 2 participanți la concurs cu același punctaj -80, au determinat clasarea în fruntea listei judecătorilor din Registrul participanților la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător, președinte sau vicepreședinte al instanței judecătorești. Însă, nici-unul din participanții la

concurs clasați în fruntea listei menționate, nu au acumulat voturile necesare promovării în funcție, iar punctajul minim acordat de unii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii cu drept de vot nu se recordează cu locul pe care îl ocupau în rezultatul de evaluare și de selecție efectuate.

Iar din conținutul hotărârii se observă că punctajul de 2; 3; 5 și 10 nu este motivat, la fel, cum nu este motivat nici votul contra. Or, punctajul acordat de membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu drept de vot, prezenți la ședință-12,90 puncte constituie al optulea rezultat în raport cu cel obținut de ceilalți candidați la funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, participanți la concursul dat.

Totodată, invocă reclamantul că, punctajul final de 92,90 puncte constituie al patrulea rezultat în raport cu cel obținut de ceilalți candidați la funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, participanți la concursul dat.

Astfel, consideră reclamantul că, discrepanța evidentă dintre punctajul individual acordat cu cel final, precum și cu rezultatele obținute la evaluare și la selecție, atestă caracterul arbitrar și tendențios referitor la stabilirea proporționalității și rezonabilității punctajului minim și, respectiv, votului contra acordat. Or, din conținutul hotărârii contestate nu pot fi recunoscute punctele de vedere ale unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii din care au reieșit la formarea punctajului disproporțional și, respectiv, la rezonabilitatea votului contra.

În acest context, relatează reclamantul că, procedând în asemenea mod, se constată că punctajul minim și voturile contra acordate, sunt lipsite de suport probatoriu și de raționament juridic, devreme ce, pe lângă faptul că, nu bazează pe principiile menționate, creează impresia că pe unii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, nu-i interesează să pronunțe o hotărâre motivată, scopul urmărit fiind doar înlăturarea din concurs pentru suplinirea funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Iar în atare situație, există suficiente argumente de a crede că, unii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, sfidând egalitatea de tratament, buna-credință și imparțialitatea, au acționat intenționat împotriva lui Sergiu Furdui, ca participant la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Totodată, relatează reclamantul că, hotărârea contestată este contrară prevederilor stipulate la pct. pct.3.32.-3.35 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.612/29 din 20 decembrie 2018. Or, conform normelor enunțate, în cadrul ședinței Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va aprecia motivarea personală a candidatului și corespunderea acestuia funcției de judecător; motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului, precum și reputația persoanei în contextul prevederilor legale. La aprecierea candidatului, Consiliul Superior al Magistraturii, va ține cont de meritele acestuia, competențele sale profesionale, personale și sociale.

Prin urmare, invocă reclamantul că, deși scrisoarea de motivație și interviul din ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 22 septembrie 2020, conțin motivele de participare la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care a candidat Sergiu Furdui și propunerile privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu s-a expus asupra acestor criterii importante.

La fel, relatează reclamantul că, hotărârea contestată la caz, menține o tăcere inexplicabilă cu privire la competență și merit personal, astfel, încât nu sunt analizate și apreciate meritele, competențele funcționale, personale și sociale reflectate în Curriculum Vitae și în caracteristica semnată de Președintele Curții de Apel Chișinău.

Iar nemotivarea hotărârii, sub aspectele enunțate, conduce la concluzia certă că, sunt neglijate totalmente meritele, competențele profesionale, personale și sociale, astfel fiind dreptul la reputație profesională ca judecător și savant. Or, acest drept reprezintă reflectarea obiectivă a calităților profesionale și morale ale judecătorului în conștiința socială, însoțită de aprecierea în societate și în cadrul sistemului de drept.

Astfel, invocă reclamantul că, în vederea soluționării juste a acțiunii este necesar a se cunoaște punctajul oferit de cei 4 membri, profesori titulari de drept, precum și motivele ce i-au determinat să voteze contra.

Totodată, relatează reclamantul că, hotărârea contestată nu conține un răspuns clar și precis din care ar rezulta aprecierile efectuate sub aspectul evaluării activității practico-stiințifice desfășurate ca judecător și savant, precum și aprecierii, în plan comparativ, cu activitatea similară a celorlalți participanți la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Mai mult ca atât, hotărârea contestată nu conține nici datele caracteristice ce îl vizează pe Sergiu Furdui, ca cetățean, judecător și savant, iar astfel, cu certitudine se conturează caracterul arbitrar și inechitabil ale acestui act administrativ individual.

În aceeași ordine de idei, consideră reclamantul și invocă că, hotărârea contestată la caz este contrară prevederilor art. 137 Cod administrativ, sub aspectul că, nu este motivat dreptul discreționar, nefiind pasibilă identificarea și recunoașterea criteriilor puse la baza acestui drept exercitat de unii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii. Or, manifestând respect față de dreptul discreționar exercitat, conform normei enunțate, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, trebuie să acționeze cu bună-credință cu respectarea legislației în vederea realizării scopului pentru care este atribuit dreptul respectiv.

Totodată, reține reclamantul că, conform art. 24 alin. (1) Cod administrativ, membrii autorității publice, participanți la procedura administrativă, trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Prin urmare, invocă reclamantul că, dreptul discreționar exercitat de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, care au oferit punctaj minim disproporțional și, respectiv au votat contra nemotivat, nu se încadrează în limitele legislației și nu corespund trăsăturilor aplicării discreționare ale dreptului respectiv.

Astfel, consideră reclamantul că, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, procedând în asemenea mod, au încălcat prevederile art. 11 lit. a) și b) a Legii nr. 947 din 19.07.1996, conform căreia, membrul Consiliului Superior al Magistraturii, este obligat: a) să-și exercite atribuțiile în conformitate cu legea; b) să asigure ocrotirea drepturilor și libertăților magistraților, onoarei și demnității lor în condițiile legii.

În acest context, relatează reclamantul că, încălcările de lege menționate, soldate cu nemotivarea hotărârii contestate, prin prisma dreptului discreționar exercitat arbitrar, demonstrează caracterul ilicit al actului administrativ individual contestat la caz. Or, dreptul discreționar exercitat a influențat definitiv soluția și, în consecință, de rând cu dreptul la reputația profesională, este vătămat și dreptul la promovare în funcție, prevăzut la art. 14 alin. (1) a Legii cu privire la statutul judecătorului și asigurat de art. 123 alin. (1) din Constituție.

Prin urmare, menționează reclamantul că, conform art. 30 alin. (2) Cod administrativ, este inadmisibilă afectarea drepturilor la reputație profesională și la promovare în funcție a judecătorului, dobândite în condițiile legale. Iar conform art. 35 Cod administrativ, autoritățile publice și persoanele fizice care le reprezintă răspund, după caz, penal, contravențional, civil sau disciplinar pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a activității administrative, în condițiile legii.

Totodată, consideră reclamantul că, întrucât, un membru al Consiliului Superior al Magistraturii, profesoară titulară de drept, raportor pe chestiunea privind desfășurarea și participarea la concursul pentru suplinirea funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a votat contra, însuflă părerea a fi avut o poziție preconcepută, dinainte stabilită, influențată de factori și interese străine. Circumstanțe ce pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea acestui membru la darea hotărârii contestate.

Mai mult ca atât, un membru al Consiliului Superior al Magistraturii, profesoară titulară de drept, a soluționat chestiunea în privința lui Sergiu Furdui, necăutând la faptul că, se află în prezența unei circumstanțe evidente de incompatibilitate, fiind obligată, în așa mod să declare abținere. Or, ultimul, în calitate de judecător — raportor a făcut parte din completul de judecată care a pronunțat decizia din 11 decembrie 2014, ce-i viza 2 rude de gradul I, cu statut procesual-penal de bănuیت în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 287 alin.(2) lit. b) Cod penal (Curtea de Apel Chișinău, dosarul nr. 21 r-668/14).

Astfel, observă reclamantul că, membrul Consiliului Superior al Magistraturii, rudă apropiată cu bănuїții menționați, a votat contra, iar circumstanțele enunțate atestă dubii rezonabile privind imparțialitatea și corectitudinea acestui membru de drept, devreme ce nu sunt respectate recomandările stipulate la pct. 2.5 din Principiile de la Bangalore. Iar în cazul în care membrul Consiliului Superior al Magistraturii, nu a declarat abținere de la examinarea chestiunii ce-l vizează pe Sergiu Furdui, este viciată procedura de emitere/adoptare a hotărârii contestate la caz, dat fiind faptul că, la deliberare aceasta nu era capabilă să soluționeze imparțial și obiectiv, având o prejudecată reală, fapt confirmat de punctajul minim și, respectiv, votul contra, acordat nemotivat. Or, conform punctajului final acumulat, Sergiu Furdui, a acumulat 92,90 puncte, ocupând locul 4 în lista

candidaților, iar numărul de locuri vacante pentru funcțiile scoase la concurs fiind 9 posturi vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, conform Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09.06.2020, ipoteză care ridică suspiciuni serioase privind modalitatea de selectare a candidaților pentru a fi propuși Parlamentului spre numirea în funcțiile vacante, din moment ce Sergiu Furdui, cu un punctaj mai mare nu a fost propus Parlamentului, iar totodată rămânând încă 4 locuri vacante, pentru care pârâțul prin aceeași hotărâre a anunțat un nou concurs.

Totodată, relatează reclamantul că, deși conform art. 20 alin. (3¹) din Legea nr. 947/1996 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, promovarea judecătorilor la o instanță superioară, se face în baza recomandărilor Colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor, pârâțul în mod inadmisibil a ignorat recomandările respective ale Colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor în privința lui Sergiu Furdui, care conform Hotărârii nr. 17/04 din 21 februarie 2020 a fost admis pentru participare la concursul privind suplinirea funcției de judecător la Curtea Supremă de Justiție cu 80 de puncte, iar totodată, conform Hotărârii nr. 1/1 din 31 ianuarie 2020 în rezultatul evaluării performanțelor, Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor i-a acordat lui Sergiu Furdui calificativul „excelent”, calificativ la fel ignorat de pârât la adoptarea hotărârii contestate, deoarece membrii Consiliului Superior al Magistraturii votând cu 5 voturi pro și 6 (sase) voturi împotriva în privința lui Sergiu Furdui, contrar art. 16 din Codul administrativ au desfășurat o activitate administrativă arbitrară sub pretextul exercitării dreptului discreționar și contrara normelor de drept enunțate, prin ce a adus atingere gravă drepturilor fundamentale ale lui Sergiu Furdui.

Prin urmare, relatează reclamantul că, deși, întrunea criteriile de bază pentru promovarea la Curtea Supremă de Justiție, prevăzute de art. 2 alin. (1) - (2) din Lege privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154/2012 din 05.07.2012, și anume: avea o experiență de 30 ani în funcția de judecător, nu avea sancțiuni disciplinare, i-au fost conferite diferite titluri de merit în această funcție, un nivel înalt de cunoștințe și aptitudini profesionale, capacitatea de aplicare în practică a cunoștințelor, indicatori înalți calitativi și cantitativi ai activității desfășurate în funcția de judecător, respectarea standardelor etice de către acesta fapt ce se confirmă de către Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor care i-a acordat prin Hotărârea nr. 1/1 din 31 ianuarie 2020 calificativul „excelent”, iar după desfășurarea procedurii de selectare, Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor a admis prin Hotărârea nr. 17/04 din 21 februarie 2020 candidatura acestuia pentru participare la concursul privind suplinirea funcției de judecător la Curtea Supremă de Justiție cu 80 de puncte, activitatea didactică și științifică a acestuia este una foarte bogată, or, judecătorul Sergiu Furdui a citit lecții juridice la facultatea de drept din diverse instituții de învățământ superior, inclusiv fiind formator la Institutul Național de Justiție, iar în activitatea sa științifică a publicat literatură juridică și științifico-practică din domeniul dreptului în multiple surse, care au ajutat la formarea și dezvoltarea culturii juridice și a științei dreptului, iar în final acestuia i s-a respins solicitarea pe simplu motiv de neîntrunire a numărului necesar de voturi din partea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, fără absolut nici o motivare în acest sens.

Pârâtul, Consiliului Superior al Magistraturii, fiind notificat despre acțiunea depusă, prin referința expedită la adresa instanței la 11 noiembrie 2020 și ulterior la 01 aprilie 2022 (vol. I, f.d.59-71, vol. II, f.d. 10-11), a solicitat respingerea acțiunii. Comunicând că, la aprecierea candidaților, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, au acționat conform rigorilor legale, conform competenței și procedurii stabilite, luând în considerare totalitatea faptelor relevante, cu respectarea limitelor ce țin de dreptul discreționar și conform scopului acordat de lege. Or, Sergiu Furdui, nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi propus Parlamentului R. Moldova, în vederea numirii în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Iar în aceste împrejurări, alegațiile aduse de către reclamant, în susținerea pretențiilor sale, nu pot fi reținute. Or, reclamantul este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

La acest capitol, relatează pârâtul că, conform art. 137 Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul, discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare. Or, în conformitate cu art. 225 Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Astfel, consideră pârâtul că, alegația reclamantului precum că este lipsit elementul motivării, deoarece în hotărâre nu se indică cum s-a ajuns la concluzia, că Sergiu Furdui, nu a acumulat numărul necesar de voturi, motivele acestora, precum și alte alegații indicate în acțiune, nu întrunesc condițiile prevăzute de legislația în vigoare aplicabilă și nu pot duce la anularea în parte a acesteia. Or, în hotărârea contestată a fost indicat explicit numărul de voturi acumulat de fiecare candidat, care în rezultat denotă că Sergiu Furdui, nu a acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi propus Parlamentului R. Moldova, în vederea numirii în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, Sergiu Furdui, avocatul Dumitru Buliga, a pledat pentru admiterea acțiunii, susținând motivele invocate în textul acțiunii înaintate în judecată.

Reprezentantul pârâtului Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost legal citat. Însă prin cererea formulată la 01 aprilie 2022, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (vol. II, f.d. 10-11).

Audiind reprezentantul reclamantului, studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, analizând argumentele expuse în acțiune și în referința depusă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, concluzionează că acțiunea în contencios administrativ este neîntemeiată din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține următoarele.

La 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320. Art. 257 alin. (1) Codul administrativ, prevede că, actul legislativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 5. Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art.10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Art. 11 alin. (1) Cod administrativ, stabilește că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.206 alin.(1) lit. a) și b) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

Totodată, art. 191 alin. (3) Cod administrativ, prevede că, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor

Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Conform art. art. 208 și 163 lit. c) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii se depune nemijlocit în instanța de judecată în termen de 30 zile de la comunicarea actului administrativ individual, astfel, procedura prealabilă nu se efectuează. Or, art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19.07.1996, prevede că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău notează că, reclamantul, Sergiu Furdui, este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ, contestând în parte hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, reține că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost contestată cu acțiune în contencios la data de 21 octombrie 2020, fiind concretizată ulterior la 06 aprilie 2021 și 21 februarie 2022, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de reclamantul, Sergiu Furdui. Iar prin urmare, motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod administrativ, nu se regăsesc.

În privința netemeinicii acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art.224 alin.(1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În baza art. 219 alin.(1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 Cod administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În conformitate cu prevederile art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

În conformitate cu prevederile art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. În același sens, art. 194 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că, conform art. 20 alin. (3¹) și (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, promovarea judecătorului la o instanță superioară se fac în baza recomandărilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorului. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii privind promovarea judecătorului la o instanță superioară, trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului. Hotărârile privind promovarea judecătorului la o instanță superioară, însoțite de curriculum vitae din care să rezulte activitatea lui și de hotărâre se înaintează Parlamentului de către Președintele Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform art. 24 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri

cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați. Consiliul Superior al Magistraturii, în urma deliberării, pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.

Art. 2 alin. (1) și alin. (1¹) din Legea privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154 din 05 iulie 2012, prevede că, selecția candidaților pentru funcția de judecător, promovarea în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească, precum și transferul judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară se efectuează de către colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor, în baza unor criterii clare, transparente, obiective și bazate pe merit.

Prin regulamentele adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii se poate prevedea ca toți candidații la funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte al instanței de judecată, la promovarea într-o instanță judecătorească superioară sau la transferul la altă instanță judecătorească, să fie evaluați și de către Consiliul Superior al Magistraturii. Ponderea rezultatului evaluării în media de concurs nu poate depăși 20%.

În corespundere cu pct. 11 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 613/29 din 20 decembrie 2018, judecătorii pot fi promovați la o instanță ierarhic superioară ținând cont de:

- a) vechimea în muncă în funcția de judecător, corespunzător: minim 6 ani pentru funcția de judecător la curtea de apel și 10 ani pentru funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție;
- b) lipsa sancțiunilor disciplinare nestinse;
- c) susținerea evaluării performanțelor, confirmată prin hotărârea Colegiului de evaluarea performanțelor judecătorilor.

Pct.pct. 3.32, 3.33 și 3.35 ale Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinti și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, prevede că, în cadrul concursului judecătorilor pentru promovarea în funcția de judecător în instanța ierarhic superioară, președinte sau vicepreședinte al instanței judecătorești, media de concurs constituie maximum 100 de puncte și se calculează, după cum urmează:

- nu mai puțin de 50% se constituie din rezultatul evaluării performanțelor;
- nu mai mult de 30% din punctajul acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor;
- nu mai mult de 20% din punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii.

În cadrul ședinței Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va aprecia motivarea personală a candidatului și corespunderea acestuia funcției de judecător: motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului, precum și reputația persoanei în contextul prevederilor legale.

La aprecierea candidatului, Consiliul Superior al Magistraturii va ține cont de meritele acestuia, competențele sale profesionale, personale și sociale; în ceea ce privește promovarea în funcții administrative, evaluarea se va baza inclusiv pe competențele manageriale ale judecătorului.

Punctajul maxim acordat de Consiliul Superior al Magistraturii nu va constitui mai mult de 20 de puncte.

După stabilirea mediei de concurs în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, candidații își aleg opțiunile pentru funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a punctajului obținut.

Cu votul majoritar al membrilor săi, prin hotărâre motivată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va propune Președintelui Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentului numirea în funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte candidatul care a acumulat punctajul cel mai mare în cadrul concursului prin cumularea rezultatelor tuturor etapelor.

În conformitate cu art. 116 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, președintele, vicepreședinții și judecătorii Curții Supreme de Justiție sânt numiți în funcție de Parlament la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform art. 123 din Constituția Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători. Modul de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilește prin lege organică.

Totodată, art. 11 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, judecătorii Curții Supreme de Justiție sânt numiți de către Parlament, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

În conformitate cu prevederile art. 1 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

Conform art. 2 din Legea sus-citată, modul de organizare și de funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii este reglementat de Constituție, de legile privind organizarea judecătorească, cu privire la statutul judecătorului, de prezenta lege și de alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din aceeași lege, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor: face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau,

respectiv, Parlamentului de numire, promovare la o instanță superioară, transferare la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță ori de eliberare din funcție a judecătorilor, președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești.

Conform art. 10 lit. f) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este în drept să participe la adoptarea de hotărâri prin vot și să-și expună, după caz, opinia separată.

În conformitate cu prevederile art. 11 lit. e) din Legea nominalizată, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este obligat să voteze pro sau contra la adoptarea de hotărâri.

În acest context, este evident că înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție, până la atingerea plafonului de vârstă ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

În susținerea opiniei enunțate, relevantă fiind la caz și jurisprudența Curții Constituționale care în pct. 41, 43 din Hotărârea nr. 23 din 9 noiembrie 2011 privind interpretarea art. 116 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova a remarcat că analiza prevederilor actelor normative în vigoare demonstrează că selectarea judecătorilor, președintelui și vicepreședintelui Curții Supreme de Justiție constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Posibilitatea selectării judecătorilor, președintelui și vicepreședinților Curții Supreme de Justiție de către Consiliul Superior al Magistraturii este un element intrinsec al principiului independenței sistemului judecătoresc. De altfel, legea stabilește condițiile, interdicțiile și incompatibilitățile ce trebuie îndeplinite de un candidat, care sunt verificate de Consiliul Superior al Magistraturii.

Conform art. 24 alin. (1)-(4) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

Consiliul Superior al Magistraturii pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.

În cazul în care un membru al Consiliului Superior al Magistraturii face opinie separată, aceasta va fi motivată și se va anexa la hotărâre fără a i se da citire.

Art.118 Cod administrativ, statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. *În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa.* Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit

la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art.119 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Un act administrativ individual poate fi emis în scris, verbal sau prin comportament concludent. Forma actului administrativ individual este aleasă de autoritatea publică care emite actul administrativ în baza dreptului discreționar corespunzător obligațiilor sale.

Potrivit art.120 alin.(1) Cod administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) *motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ*; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ.

Astfel, raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de judecată atestă puterea discreționară a Consiliului Superior al Magistraturii la promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, care de fapt constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturi.

În acest context, completul specializat, relevă că, conform punctajului acordat de Consiliul Superior al Magistraturii candidaților care au participat la concurs, punctajul acordat reclamantului Sergiu Furdui a constituit 12,90 puncte, care să referă anume la motivarea personală a candidatului (motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind

modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului) și nu include și alte criterii.

Respectiv, în urma cumulării rezultatelor etapelor concursului, care constă din rezultatul evaluării performanțelor, punctaj acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantului-judecătorul Sergiu Furdui, a acumulat 92,90 puncte, fiind clasat pe locul 4 al punctajului final.

Astfel, se constată că, Sergiu Furdui, nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi propusă Parlamentului Republicii Moldova, în vederea numirii în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Or, la caz se reține că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, de a respinge solicitarea reclamantei de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării în cumul a materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, fapt indicat expres în hotărârea contestată.

Ca urmare, se constată a fi lipsite de suport mențiunile reclamantului precum că la desfășurarea concursului nu a fost luat în calcul principiul meritocrației, or acest principiu a fost apreciat de către autoritatea publică în cumul cu alte criterii stabilite de lege.

De altfel, se dovedește a fi una eronată concluzia reclamantului precum că lipsește elementul motivării, deoarece în hotărârea Consiliului nu se indică cum s-a ajuns la concluzia că Sergiu Furdui, nu a acumulat numărul necesar de voturi și motivele acestora, de fiecare membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Or, în sensul dat, prin prisma art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Iar, în acord cu art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

- a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;
- b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;
- c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Urmează a fi reținute la caz și prevederile art. 137 Cod administrativ, care stabilește expres că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) și (2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Raportând la caz cadrul legislativ enunțat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, reține că în hotărârea contestată a fost indicat expres că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de a respinge solicitarea reclamantei de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședința respectivă. Or, reclamantul este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, *însă* cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, în cumulul circumstanțelor menționate, lipsesc temeiuri de anulare a actului administrativ contestat, întrucât hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii reflectă rezultatele unui concurs organizat și desfășurat de Consiliul Superior al Magistraturii în baza regulamentului aprobat și în vederea suplinirii funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Or, hotărârea a fost emisă cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, competenței și procedurii.

Prin urmare, instanța de judecată respinge ca neîntemeiate și declarative alegațiile reclamantului, Sergiu Furdui, precum că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în partea respingerii numirii în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție a judecătorului Sergiu Furdui, nu este motivată și nu corespunde cerințelor de legalitate, or, în motivarea hotărârii contestate se conțin motive de fapt și de drept care ar justifica concluziile stipulate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, conform prevederilor art. 118 și 119 Cod administrativ.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, atestă că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de

judecător la Curtea Supremă de Justiție, este una motivată, legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

Completul judiciar apreciază ca fiind declarativ și argumentul reclamantului precum că, hotărârea contestată nu conține nici datele caracteristice ce îl vizează pe Sergiu Furdui, ca cetățean, judecător și savant, iar astfel, cu certitudine se conturează caracterul arbitrar și inechitabil ale acestui act administrativ individual. Or, analizând hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, se atestă indicarea informației (activitatea profesională) ce îl vizează pe Sergiu Furdui (f.d.23).

Astfel, completul judiciar nu poate reține la caz argumentul reclamantului precum că, Consiliul Superior al Magistraturii, nu și-a îndeplinit obligațiile sale cu bună credință de a motiva temeiurile respingerii numirii în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție a judecătorului Sergiu Furdui.

Prin urmare, argumentele reclamantului, Sergiu Furdui, nu pot fi reținute la caz, deoarece ultimul interpretează eronat normele de drept și situația de fapt. Or, simpla nemulțumire a reclamantului cu actul administrativ individual, nu atrage după sine anularea în partea contestată a acestuia.

Urmare celor expuse, nu pot fi admise doar criticile reclamantei și dezacordul neînsoțit de un suport probatoriu pertinent la capitolul ilegalității actului administrativ în partea contestată, considerent din care acțiunea înaintată în judecată urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Conform art.224 al. (1) lit. f) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Sergiu Furdui împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea în parte a hotărârii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data notificării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău, iar motivarea recursului se prezintă în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii motivate, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul

Grigore Dașchevici

Judecător

Veronica Negru

Judecător

Ecaterina Palanciuc